

Tijdelijke verhooging van het invoerrecht op huishoudelijk aardewerk, porselein en glaswerk en op enkele soorten tegels.

Artikel II.

Het volgens deze wet te heffen invoerrecht zal worden toegepast op alle goederen, waarvan bij hare inwerkingtreding nog geen aangifte ten invoer tot verblijf binnenslands is gedaan, tenzij blijkt, dat zij op dat tijdstip reeds hunne binnenlandsche bestemming hebben gevolgd.

Voor de toepassing van het eerste lid worden aangiften voor op genoemd tijdstip hier te lande niet aanwezige goederen als niet gedaan beschouwd.

Artikel III.

Deze wet vervalt met ingang van 1 Januari 1931, met dien verstande, dat op dat tijdstip artikel II ten aanzien van het alsdan weder verlaagde invoerrecht overeenkomstige toepassing zal vinden.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Financiën,

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

*De Minister van Arbeid,
Handel en Nijverheid,*

*De Minister van Binnenlandsche Zaken
en Landbouw,*

204. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

In het nevensgaand ontwerp wordt een noodmaatregel voorgesteld tot behoud van een oud-Nederlandsche industrie. De geldigheidsduur van dien maatregel is, gelijk blijkt uit artikel III, gesteld op drie jaren.

Het gaat om de bestaansmogelijkheid van een nijverheid, die van oudsher in ons land is gevestigd en waarin vroeger een groeiend aantal arbeiders geregeld werk vond. In de laatste jaren gaan de betrokken bedrijven voortdurend en stelselmatig achteruit, met als gevolg ontslag van arbeiders of tewerkstelling van dezen gedurende slechts enkele dagen per week.

Een onderzoek heeft geleerd, dat de hoofdoorzaak hiervan gelegen is in het feit, dat door buitenlandsche producenten veelal wordt geleverd tegen prijzen welke tot op of beneden den kostprijs dalen.

Eene overproductie, welke haar ontstaan te danken heeft aan de geweldige uitbreiding, die de fabrieken van de betreffende artikelen in enkele Staten na den oorlog hebben ondergaan, wordt bij voorkeur op de Nederlandsche markt geworpen en bedreigt daar in steeds meerdere mate een industrie, die met

een door ervaring ontwikkelden aanleg van een geheele arbeidersbevolking is saamgeweven en wier verdwijnen uit de vaderlandsche nijverheid zeker door niemand kan worden begeerd.

Het verschijnsel moge van nature slechts van tijdelijken aard zijn, — het heeft thans reeds geruimen tijd geduurd, nog niets aan kracht ingeboet en indien men het einde daarvan zou willen afwachten, zou het met deze bij uitstek nationale industrie gedaan kunnen zijn.

Het verschijnsel, waarop gewezen werd, wordt gevoed door het feit, dat de eigen markten van de exporteerende landen door hoge tolmuren voor vreemde mededinging worden afgesloten, waardoor de mogelijkheid bestaat, dat men de in het buitenland geleden verliezen in het eigen land goed maakt.

In welke mate de invoer van aardewerk, porselein en glaswerk is toegenomen en het aantal arbeiders in enkele Nederlandsche fabrieken, die zich speciaal wijden aan de productie van huishoudelijk aardewerk, porselein en glaswerk, is verminderd, moge uit de volgende cijfers blijken.

In 1920 en 1926 werd respectievelijk ingevoerd:

	1920 K.G.	1926 K.G.
Aardewerk	2 628 759	7 070 000.
Porselein	5 129 963	7 295 000.
Glaswerk	3 657 317	6 471 000.

Het aantal arbeiders bedroeg in Januari van de hierna genoemde jaren in de navolgende fabrieken:

Jaar.	de Sphinx. 1)	Société céramique. 1)	Mosa 2)
1912	2460	1820	616
1913	2480	1834	633
1914	2626	1971	574
1920	2106	1383	± 500
1921	1786	1277	± 500
1922	1720	1184	515
1923	1622	1300	506
1924	1560	1110	475
1925	1550	1106	465
1926	1530	1139	406
1927	1500	950	414

Bij de beoordeeling van de gegevens betreffende het aantal in genoemde fabrieken werkzame arbeiders is rekening te houden met het feit, dat vóór den oorlog de werktijden langer waren en bovendien thans meermalen de arbeiders niet geregeld gedurende de geheele week te werk worden gesteld.

Erger nog dan de daling in bovenstaande cijfers is overigens het feit, dat ook dit verminderd aantal arbeiders slechts wordt aangehouden, niet omdat de toestand van het bedrijf dit veroorlooft, maar om voor de toekomst niet alle kans op herstel af te snijden. Zoo binnenkort beterschap niet intreedt, zullen derhalve de cijfers naar alle waarschijnlijkheid een verdere en snelle daling vertoonen.

Dat door verhooging van het invoerrecht de inheemsche artikelen noemenswaard duurder zullen worden, behoeft niet te worden gevreesd. Immers het is den fabrikanten te doen om uitbreiding hunner productie door de vreemde mededinging binnen zekere grenzen te houden en elke prijsverhoging, steunende op het verhoogde invoerrecht, zou onmiddellijk de buitenlandsche invoeren stimuleeren.

1) In het hierboven genoemde aantal arbeiders is niet begrepen dat gebezigd voor de vervaardiging van sauitair aardewerk.

2) Hieronder is niet begrepen het aantal arbeiders, gebezigd voor de vervaardiging van muurtegels.

Tijdelijke verhooging van het invoerrecht op huishoudelijk aardewerk, porselein en glaswerk en op enkele soorten tegels.

Integendeel bestaat er een redelijk vertrouwen, dat de verkoopprijzen van de inheemsche artikelen zullen dalen, doordien de algemeene onkosten, die thans op eene betrekkelijk kleine productie drukken, in de toekomst op een grooteren binnenlandschen omzet worden omgeslagen.

Overigens is de bedoeling dat slechts artikelen voor huishoudelijk gebruik en wandtegels aan het tijdelijke recht zullen worden onderworpen. Voorwerpen, die de industrie als hulpmiddel dienen, b.v. verpakkingsglas, bloempotten, enz., zijn van de verhooging uitgesloten.

De artikelen, waarvoor eene verhooging van het invoerrecht wordt voorgesteld, behooren tot verschillende posten van het tarief, zooals dat in de Tariefwet 1924 (*Staatsblad* n°. 568) is opgenomen. Teneinde eene wijziging dier verschillende posten te voorkomen, is het raadzaam geoordeeld de beoogde verhooging in te voeren door de inlassching van een afzonderlijk artikel (artikel 43bis) in de bestaande Tariefwet.

De vorm, waarin de verhooging voorgesteld wordt, — 15 pct. in plaats van 8 pct. der waarde met een minimumrecht van f 3 per 100 kilogram netto — is gekozen nadat eene oplossing in den vorm van een specifiek recht zeer ernstig was onderzocht, maar ten slotte ondeugdelijk bevonden. Een in dien zin aanvankelijk ontworpen regeling gaf — ook om den druk zooveel mogelijk evenredig te doen zijn aan de waarde der verschillende artikelen — tot zooveel onderscheidingen en onderverdelingen aanleiding, dat de practische hanteering er van tot zeer veel moeilijkheden aanleiding zou hebben gegeven.

De voorgestelde verhooging zal trouwens het beoogde doel — het behoud der industrie in deze moeilijke jaren — voldoende kunnen dienen. Ook in een adres der betreffende industrie dd. 1 Juli 1924 werd opgemerkt:

„Hetgeen wij bepleiten is een tariefverhooging op onze artikelen tot 15 pct., zulks zou en der schatkist rechtstreeks ten goede komen en aan onze industrie enigen steun verleenen. Eene tariefverhooging tot 10 pct. zou naar onze meening slechts het eerste doel bereiken, maar ten aanzien van steunverleening aan onzen industrietak nog niet de geringste uitwerking hebben, hetgeen globaal gesproken eerst bij eene tariefverhooging van meer dan 10 pct. zou intreden. Voor ons geval meenen wij te kunnen verklaren dat een dergelijke verhooging van invoerrechten zeer zeker geen prijsverhooging onzer artikelen tengevolge zou hebben, daar de Maastrichtsche industrie bij eene prijsverhooging geen belang heeft, aangezien in dat geval het hoofddoel, dat een beter uitnuttigen der bestaande bedrijven beoogt, voorbijgestreefd wordt. Want juist den grooteren afzet hebben wij noodig als basis voor onze exportindustrie en met die zekerheid in handen, kunnen wij onze capaciteit meer uitnuttigen en onze productiekosten verminderen.”

In een nota, uitgaande van de industrie, dd. 6 September 1926, werd in dezelfde lijn gezegd:

„Wij hebben met name bij herhaling bepleit eene afwijking van het eenheidstarief en eene verhooging tot zegge 15 pct. voor artikelen, als de hier aangeduide, welk percentage uiterst gunstig afsteekt tegenover de gangbare buitenlandsche tarieven en door ons als een noodzakelijk minimum beschouwd wordt.”

In dit laatste geschrift werd mede de mogelijkheid van een specifiek recht opgeworpen. Aanvankelijk kwam, gelijk gezegd, ook aan de ondergeteekenden, gezien o. a. de ervaring welke met een soortgelijke regeling (zij het niet van tijdelijk karakter) ten aanzien van de sigarenindustrie is opgedaan, deze oplossing de meest gewenschte voor. Nu praktische moeilijkheden hiervan terughielden en niettemin voorkomen moest worden, dat de voorgestelde verhooging zonder eenige beteekenis zou blijven voor een bepaald soort zendingen, die voor spotprijzen worden aangeboden, is als oplossing gekozen, dat de waarde, waarover het recht wordt berekend, niet zal kunnen dalen beneden een matig gestelden eenheidsprijs, in denzelfden geest zooals dit ook in post 110 van de Tariefwet voor sigaren is bepaald. Het

minimum is zoo laag gesteld, dat het beneden den huidige normalen prijs van de niet als uitschot aan te merken goedkoopste soorten aardewerk ligt.

Artikel I.

Blijkens letter A van dit artikel wordt in de Tariefwet 1924 (*Staatsblad* n°. 568) als artikel 43bis eene bepaling opgenomen, waarin de verhooging van het invoerrecht is neergelegd. Ten aanzien van zendingen, waarbij de voor de berekening van het invoerrecht in aanmerking komende minimumwaarde geen rol speelt, is aangifte van het netto-gewicht niet verplicht. Belanghebbenden zullen ook voor beneden die waarde vallende zendingen de juiste bepaling van het netto-gewicht aan de visiteerende ambtenaren kunnen overlaten, behoudens hunne ingevolge het bij de Tariefwet gewijzigde artikel 192 der Algemeene Wet van 23 Augustus 1922 (*Staatsblad* n°. 38) te verleenen medewerking bij de hiertoe vereischte ontpakking en weging. Alleen zal de voldoening van de verschuldigde invoerrechten verzekerd moeten zijn voordat de goederen hunne bestemming kunnen volgen. Hetgeen hier voorts ten aanzien van de toepassing van de Waardewet wordt voorgesteld, komt overeen met hetgeen in artikel 8 dier wet voor sigaren is bepaald.

De aangifte en de vaststelling van de waarde zelf, onverschillig of deze zonder meer tot grondslag voor de berekening van het invoerrecht kan dienen, zal steeds moeten blijven geschieden overeenkomstig het bij laatstgenoemde wet aangevulde onderdeel 6 van artikel 120 der voormelde Algemeene Wet. Deze waarde blijft ook de grondslag voor de statistiek en voor de berekening van het statistiekrecht.

De in het laatste lid van artikel 43bis onder letter a opgenomen uitzondering op de verhoogde belasting heeft ten doel om geschillen te voorkomen over de vraag of voorwerpen zooals schenkkanen met metalen deksel, schalen met metalen rand, chocoladeketels met teenen hengel, vazen met metalen omhulsel, zuurstellen met metalen onderstellen, met metaal ingelegde en dergelijke samengestelde voorwerpen, geheel of gedeeltelijk met 15 percent of evenals tot dusverre met 8 percent belast moeten worden. Het invoerrecht behoeft voor deze goederen niet verhoogd te worden, omdat dergelijke voorwerpen in de Nederlandsche glas- en aardewerkindustrie niet of niet in belangrijke hoeveelheden vervaardigd worden.

De onder letter b opgenomen uitzondering houdt verband met Bijzondere bepaling n°. 1 op tariefpost 45 van de Tariefwet 1924 (*Staatsblad* n°. 568). Verhooging van het invoerrecht ook voor deze goederen zou niet in het kader van dit wetsontwerp passen.

Artikel III.

Het is wenschelijk den geldigheidsduur van de wet bij voorbaat vast te leggen.

Aangenomen mag worden, dat gedurende de drie jaren, dat zij zal werken, de toestanden in de betrokken nijverheid zoodanig zullen zijn verbeterd, dat aan de thans voorgestelde verhooging van invoerrecht geen behoefte meer bestaat.

De Minister van Financiën,
DE GEER.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

De Minister van Arbeid,
Handel en Nijverheid,
J. R. SLOTEMAKER DE BRUINE.

De Minister van Binnenlandsche Zaken
en Landbouw,
J. B. KAN.

